

Danmarks Privatskoleforening

A Question of Balance!

2012

Årsberetning

Indhold

Årsmøde, dagsorden og program	3
Hvem er hvem?	4
Skriftlig beretning 2012	5
Stat, marked og medborgerskab	8
Forældrene – Hvordan optimerer vi samarbejdet?	13
Specialundervisning/inklusionsprojektet i folkeskolen – og hos os	16
Økonomi/tilskud – Herunder overenskomstforhold	18
Værdierne gør forskellen	20
Tal og statistik	22
Regnskabsanalyse 2011	24
Resultatopgørelse for DP 2011	26
Balance for DP 2011	27
Budget for DP 2013	28
DP/FSL's Kursusvirksomheds resultatopgørelse for 2011	30
DP/FSL's Kursusvirksomheds balance 2011	31

Danmarks Privatskoleforenings Årsberetning 2012

Udgivet i oktober 2012 af Danmarks Privatskoleforening (stiftet 1921)
for bestyrelsesmedlemmer og skoleledere på foreningens medlemsskoler
ISBN 978-87-988017-5-7

Ny Kongensgade 10, 1472 København K
Tlf. 33 30 79 30, fax: 70 20 26 43
info@privatskoleforening.dk,
www.privatskoleforening.dk

Redaktion:

Kurt Ernst og Simone Dalsgaard

Layout: Christina Bruun Olsson

Foto: Omar Ingerslev

Tryk: Tarm Bogtryk A/S

Årsmøde

Danmarks Privatskoleforening holder ordinært årsmøde fredag
d. 26. oktober og lørdag d. 27. oktober 2012 på Hotel Nyborg Strand.

Årsmødets dagsorden

1. Valg af dirigent.
2. Bestyrelsens beretning.
3. Fremlæggelse af regnskab 2011 til godkendelse.
Regnskab for 2011 vil kunne findes i årsberetningen.
4. Der er ikke indkommet forslag.
5. Fremlæggelse af budget 2013 til godkendelse, herunder fastsættelse af kontingent for 2013.
Forslag til budget og kontingent vil kunne findes i årsberetningen.
6. Valg af:
 - a) Bestyrelsesmedlemmer.
På valg som repræsentanter for skolernes bestyrelser er Karina Bækby Houborg og Susanne Mäkelä Green. Begge er villige til at modtage genvalg.
På valg som repræsentanter for skolernes ledelser er Bo Mehl Jørgensen og Poul Sørensen. Begge er villige til at modtage genvalg.
 - b) Bestyrelsessuppleanter.
Bestyrelsen foreslår genvalg af Niels Ploug, Christianshavns Døttreskole, bestyrelsesformand og af Dan Ingemann Jensen, skoleleder ved Sct. Ibs skole.
 - c) Statsautoriseret revisor.
På valg er Søren Jensen, Deloitte A/S
 - d) Kritisk revisor og suppleant.
På valg er Martin Madsen og Poul Haahr Pedersen
7. Eventuelt.

Program

Fredag	kl. 10.00: Velkomst ved Kurt Ernst
	kl. 10.10: Underholdning ved Sejergaardsskolen.
	kl. 10.30: Foredrag ved Steen Hildebrandt
	kl. 12.00: Frokost
	kl. 13.00: Åbning af årsmødet v. Kurt Ernst
	kl. 13.10: Mundtlig beretning
	kl. 14.00: Kaffepause
	kl. 14.30: Dialoggrupper om årsberetningen, debat om bestyrelsens beretning samt besøg af Minister for Børn og Undervisning Christine Antorini
	kl. 19.00: Årsmødemiddag
Lørdag	kl. 08.00: Morgenmad
	kl. 09.00: Godmorgen v. Kurt Ernst
	kl. 09.10: Årsmødet genoptages
	kl. 10.00: Kaffepause
	kl. 10.20: Foredrag ved Peter Ettrup Larsen
	kl. 11.00: Årsmødet fortsættes
	kl. 12.00: Tak for denne gang

Møderet har skolernes ledelser samt bestyrelsesmedlemmer.

Hvem er hvem?

Bestyrelsen:

Kurt Ernst,
Formand

Karsten Suhr,
Næstformand
(Skoleleder)

Henriette
Kaarsbo
Andersen,
Næstformand
(Konsulent)

Susanne Mäkelä
Green
(Konsulent)

Karina Bækby
Houborg
(Læge)

Bo Mehl
Jørgensen
(Skoleleder)

Poul Sørensen
(Skoleleder)

Bo Birk Nielsen
(Lektor og studie-
koordinator)

Sekretariatet:

Ebbe Forsberg,
sekretariatschef

Søren T. Lodahl,
konsulent,
souschef

Nicolas No
Laursen,
konsulent

Simone
Dalsgaard,
konsulent

Anette
Holmgreen,
bogholder

Tine B.
Brandsborg,
kursuskoordinator

Suppleanter til bestyrelsen:

Dan Ingemann Jensen
Niels Ploug

Statsautoriseret revisor:

Deloitte A/S v. Søren Jensen

Kritisk revision:

Martin Agerbak Madsen
Poul Haahr Pedersen

Forretningsudvalg:

Kurt Ernst
Henriette Kaarsbo Andersen
Karsten Suhr
Ebbe Forsberg

Overenskomstudvalg:

Kurt Ernst
Karsten Suhr
Poul Sørensen

Forligsnævn:

Karsten Suhr
Poul Sørensen

Voldgiftsret:

Kurt Ernst
Bo Mehl Jørgensen

Kommunikationsudvalg:

Kurt Ernst
Karina Bækby Houborg
Poul Sørensen

Pædagogisk udvalg:

Bo Mehl Jørgensen
Poul Sørensen
Susanne Mäkelä Green
Bo Birk Nielsen
Karina Bækby Houborg
Poul Erik Hovelsø
Jørgen Korsager Green
Casper Madsen

DP/FSL-Kursusudvalg:

Karsten Suhr
Bo Mehl Jørgensen
Malene Dietz

Pensionskassen af 1925:

Kurt Ernst

Den danske sommerskole:

Poul Sørensen

Fordelingssekretariatet:

Karsten Suhr
Poul Sørensen
Kurt Ernst

Certificeringsudvalget:

Ebbe Forsberg

Æresmedlemmer:

Arne Bækgaard-Johansen
Hans Jørgen Jørgensen
Henning Romme
Mogens Bregendahl
Anders Langskov
Peter Løgstrup

Frie Grundskolers Sekretærforening:

Lene Schønfeld (Formand)

SFO-Lederne:

Charlotte Borup (Formand)

Viceinspektørforeningen:

Peter Hugger (Formand)

DP-seniorer:

Helle Byskov (Formand)

Skriftlig beretning 2012

"Kun nutiden findes. Fortid og fremtid findes ikke, men mine billeder af fortid og fremtid er bestemmende for, hvordan jeg er til stede nu".

Den chilenske fremtidsforsker og biolog Francesco Varela.

I'm looking for someone to change my life
I'm looking for a miracle in my life
And if you could see what it's done to me
To lose the love I knew
Could safely lead me to
The land that I once knew
To learn as we grow old
The secrets of our souls
It's not the way that you say it
When you do those things to me
It's more the way you really mean it
When you tell me what will be

Omslaget fra Moody Blues:
"A question of balance"
(1970)

En beretning er en beretning er en beretning. Den skulle helst berette om, hvad der er sket siden sidst. Om hvad bestyrelsen har foretaget sig. Om hvad der rører sig. Om positiv og negativ opmærksomhed. Samtidig skal den hardcore udgøre bedømmelsesgrundlaget for medlemmernes/skolernes vurdering af foreningens virksomhed i det seneste år. Er vi på den rigtige vej – og rettidigt? Skal der skiftes spor? Forsømmer vi noget? Savner forældre og skole noget? Var vi der, når I havde brug for os? Og så gør det vel ikke noget, hvis der også er et par bud på fremtiden og de udfordringer, der ikke er så svære endda at få øje på.

Det er bestyrelsens håb med denne beretning og med den supplerende mundtlige ved årsmødet at danne fundamentet for en god debat på årsmødet i oktober – en debat, der i forlængelse af den mundtlige beretning, vil finde sted dels i plenum, dels i grupper, hvor udvalgte temaer vil blive yderligere belyst og

perspektiveret til fælles og gensidig oplysning og inspiration – en debat, der kan danne grundlaget for bestyrelsens prioriteringer for det kommende års arbejde.

Overskriften eller hovedtemaet for årsmødet vil igen tage udgangspunkt i grundlovens § 76 A og markere, at privatskolerne er holdningsskoler og værdibårne. Banalt udtrykt får skolerne ikke lov til at være "frie", hvis vi ikke magter at tilbyde et værdibaseret lærings- og dannelses tilbud, der på en og samme tid opfylder forældrenes ofte divergerende opfattelser af og forventninger til tidens skole og samtidig tilgodeser hensynet til det store fællesskab. Der er altså på den ene side al mulig grund til at skærpe den enkelte skoles profil og udtryk samtidig med, at vi lidt ydmygt anerkender, at noget er "større" end mit barn, min skole, mit lokalsamfund. Kald det kærlighed ... eller tro eller håb eller fællesskab. Det er ligegyldigt, hvad du kalder det. Men det er ikke

ligegyldigt, hvem eller hvad du er! Og du er ikke alene! To, tre eller ti af dig er mange ... og mange er lig med et "vi".

Alternativet til fællesskab – eller sammenhængskraft, som det hedder med et moderne tåbeligt ord – eksisterer ikke. Ensomhed er skolens (og livets) største svøbe. Ensomhed dræber, der skal mindst to til at skabe liv – sådan i sædvanlig forstand! Så udnyt friheden og skab et fællesskab, som kan bære livet igennem. Men husk, at friheden er en underlig størrelse – uden begrænsninger bliver den anarkistisk og asocial. Her er vi ved kernen af foreningens ideologiske og pædagogiske balancegang. Sat på spidsen: Vi er truet på vores eksistens, vores mission, hvis vi ikke profilerer os på værdier, holdninger, pædagogik, og vi er ligeså truet, hvis vi overser det store fællesskab, de andres liv. Derfor er årsmødets overskrift:

A Question of Balance!

YES – men **BØRNENE** **ER DET VIGTIGSTE!**

Hermed er det overordnede tema for beretning (og årsmøde) vist fastslået, og vi kan præsentere de fire temaer, som vil udgøre rammerne for denne beretning – og samtidig på årsmødet vil være grundlaget for debatten i tilsvarende fire grupper:

Tema I:
Stat, marked og medborgerskab.

Tema II:
Forældrene. Hvordan optimerer vi samarbejdet.

Tema III:
Specialundervisning /inklusionsprojektet i folkeskolen – og hos os.

Tema IV:
Økonomi/tilskud. Herunder overenskomstforhold.

Beretningens sidste del omhandler øvrige aktiviteter (fx høringssvar), der ikke har kunnet rummes under temaoverskrifterne, men som desuagtet har udgjort en væsentlig del af sekretariats og bestyrelsens arbejde. Nogen vil undre sig over, at myter og fordomme om vores skoleform er så sporadisk omtalt. De har dog fyldt så meget i pressen. Vi har imidlertid ikke glemt noget og henviser til følgende publikation: "10 Fordomme og fakta om privatskoler", (maj 2012).

Tabellerne, illustrationerne i denne pjece udgør en del af beretningen for året 2011/12 og giver samtidig et indtryk af, hvad vi skal kæmpe for, og hvad vi skal kæmpe imod for tiden. Hvad vi kan undvære, og hvad der skal bevares og udvikles.

Andre vil måske i beretningen savne forskellige artikler om privatskoleliv generelt. Som endnu et supplement til beretningen præsenterer Danmarks Privatskoleforening ved årsmødet en ny publikation, hvori det særlige ved vores skoleform forsøges at gøres eksplicit. Publikationen "Værdierne gør forskellen" sætter fokus på det, at vi er et holdnings- og værdibaseret undervisningstilbud. Dette tematiseres ud fra fire overskrifter: Fællesskab og samarbejde, Frihed under ansvar, Faglighed og Plads til alle.

"10 Fordomme og fakta om privatskoler", (maj 2012).

"Værdierne gør forskellen", (oktober 2012).

Børnene er de vigtigste.

Stat, marked og medborgerskab

Den svære balancegang

Forholdet og samarbejdet mellem folkeskolerne og privatskolerne er i langt de fleste kommuner godt og velfungerende. Det er Danmarks Privatskoleforenings anbefaling, at privatskolerne lokalt skal investere tid og kræfter i samarbejdet ud fra den overordnede ramme, at skoleformerne er og skal være forskellige, men derfor kan vi helt sikkert lære en masse af hinanden. Det er jo børn, vi har med at gøre, og nok er vi private, og børnene er forældrenes, men ingen skal være i tvivl om, at børnene også er kommunens, fællesskabets. A question of balance.

Enkelte steder i landet er samarbejdet for anstrengt. Det er tydeligst kommet til udtryk i København, hvor enkelte kommunalpolitikere har været konfrontative og kommet med beskyldninger og angreb, der har anfægtet vores ret til at være her. Anklagerne er de velkendte, som vi bl.a. har forholdt os til gennem pjecen **"10 fordomme og fakta om privatskoler"**.

Et skoleeksempel

København-fighten er et "skoleeksempel" (undskyld!) på den vanskelige balancegang, som privatskolerne skal mestre, hvis vi skal bevare ret og rimelige vilkår for at være en alternativ del af det samlede uddannelsesstilbud.

De frie skoler kan ikke længere leve på, hvad vi var og hvorfor? Historien er ikke død, og friheden må aldrig reduceres til en festlig floskel. Friheden skal bruges, men det er ikke ligegyldigt hvordan.

Det er ikke en naturlov, at vi skal have et rimeligt tilskud. Vi skal til alle tider vise, hvorfor vi er uundværlige, hvorfor vi er nyttige – også i en post-post-modernistisk tid. Som en belgisk uddannelsesforsker sagde til mig engang, hvor jeg beklagede mig over skolernes mistede frihedsrettigheder: "Stop det klynkeri,

det var jer, der opfandt højskolerne, dem genopfinder I bare. Der vil altid være behov for en anden tænkning end massernes mainstream".

Tradition og fornyelse

Der er i vores opfattelse to overbegreber knyttet til vores bevægelse: Tradition og fornyelse. Dette gælder for den enkelte skole, men vel allermest for foreningen, der som det væsentligste ansvarsområde overhovedet må arbejde for den bredest mulige anerkendelse af skolernes arbejde med børnenes uddannelse – og dannelse. Vi kan med andre ord ikke leve på fortidens eller for den sags skyld nutidens bedrifter. "Vi shall videre", som jeg fra 70'erne erindrer en 8. klasses dreng sige til en gruppe besøgende tyske elever, da han skulle demonstrere sin kommunikative kompetence. De tyske og danske elever satte sig i bevægelse.

Privatskolen i et krydsfelt

Kommunikationen skal nu foregå i et krydsfelt mellem staten, markedet og civilsamfundet. Staten giver os lov(e), der indrammer – og finansierer – virksomheden, og hvad enten vi kan lide det eller ej, handler det fortsat om noget for noget, hvis vi skal være noget for nogen. Der er ingen almisser eller dagpenge til nogen, det er ikke statens definition på fællesskab. Folketingspolitikere skal kunne se nytteværdien. Det er ikke nok, at vi har appel til forældrene. Den private skole skal finde sin plads mellem stat og civilsamfund, og kampen om borgernes penge vil staten altid vinde. Vi mærker i disse år – bl.a. i sammenhæng med den økonomiske krise – en mindsning af forskellen mellem marked og samfund. Det er ingen skade til. Men samtidig skal vi operere på nogle meget barske markedsvilkår, hvor grundydelsen i folkeskolen er gratis. Skolepengene har nok nået en grænse, hvis vi skal være et reelt tilbud for alle. Og hvis så alle

alligevel søger skolerne, er det også et problem. "Det er ikke let", som Onkel Danny fortalte os.

Dialogen er nødvendig

København-debatten om forholdet mellem de to grundskoleformer var som nævnt præget af mange fordomme. Ofte tænker man så på Kierkegaard, som vist nok har sagt, at

"naar Tanken mangler i den larmende Tale, saa er det Tankeløsheden der slaar sig løs i Udtrykkets Løsegthighed".

Men dialogen er på alle niveauer nødvendig, og den er også mulig. For jeg tror, at alle forældre, lærere og ledere – offentlige som private – er optaget af at løfte den væsentligste opgave overhovedet:

"Teach your children well", som Graham Nash så smukt udtrykker det og fortsætter **"...feed them on your dreams"**.

Det er nødvendigt at dæmpe retorikken. Folkeskolen og privatskolerne skal ikke bekæmpe hinanden. Skænderier fører ingen steder hen. Vi har brug for hinanden, vi har brug for en stærk og god folkeskole. Var folkeskolen der ikke, ville det være det værste anslag mod diversiteten i uddannelsessystemet. Vi er ikke ligeglade med de udfordringer, som rammer folkeskolen – og samfundet. Og her betyder pengene mindre. Hvis vi er ligeglade og respektløse, er der kun to muligheder for den frie grundskole, den ene mere skræmmende end den anden: Enten glemsel eller marginalisering eller en privatiseret og uniform 'folkeskole' uden holdninger og ideer. Vi skal have lov til – og vi skal oven i købet turde noget mere, ellers er de frie skolars eksistens truet. Vi vil ikke være folkeskole – eller overtage markedet for at sige det lige ud. Børn og samfund har allermest brug for, at vi får gang i en

anerkendende og pædagogisk dialog mellem parterne. Vi vil jo et eller andet sted det samme.

Så er der balance igen!

De frie skoler ødelægger folkeskolen, hedder det. De ressourcestærke forældre curler rundt i systemet. De splitter folkeskolen, og de forplumrer det store fællesskabsprojekt!

Nej, det gør vi ikke! Et enkelt lille tal-eksempel fra Københavns Kommunes statistik (2010) viser således, at i de to skoledistrikter, der har den højeste privatskoleandel (næsten 50 %), har det ene en af de laveste andele af to-sprogede fra ikke-vestlige lande (5,6 %); i det andet distrikt er der til gengæld en af de højeste andele af to-sprogede (65,5 %). Men lur mig, om ikke de andre to-sprogede i dette skoledistrikt faktisk har trukket andelen af privatskoleelever op. Så er der balance igen!

At fællesskabet er truet, kan vi hurtigt blive enige om, men at det er de frie skolars skyld er bare forkert. Eller er det så forældrenes skyld? – de forældre, der bare vil det bedste for deres børn. Eller er det måske allermest forældrenes politikere, der ofte glemmer at lytte til folket? Hvordan beskytter og udvikler man folkets skole, hvis man ikke lytter til folket?

Fælles benspænd

Det er desværre tydeligt, at folkets skole risikerer at blive præcis ligeså segmenteret som folket. Der er en særlig dansk øvelse, der hedder fælles benspænd. Men det kan da aldrig være de private skolars skyld. Vi er ikke problemet, vi er en del af løsningen. Og at man fra politisk side har kritiseret især vores københavnske skoler for at være segmentariske, er en urimelig beskyldning mod disse skoler, der faktisk bare agerer, som tilsvarende folkeskoler gør det i lokalområdet. De frie skoler som helhed sikrer borgerne et særdeles alsidigt skoletilbud og skaber gode samfunds- og fællesskabsbevidste borgere.

Her er det så vigtigt at pointere, at diversiteten er et udtryk for de frie skolars samlede tilbud. Den enkelte skole kan godt rumme diversiteten og eksempelvis indgå i forpligtende samarbejdsrelationer med fx kommunen. Men det er afgørende, at friheden til at bestemme graden af samarbejde ligger hos skolen. Frie skolars vilkår og rammer er i det hele taget et godt udtryk for den stabilitet og det tillidsniveau, der præger det demokratiske samfund (civilsamfundet).

Mette Wier, direktør i AKF, udtaler:

"Der er overraskende små forskelle mellem private og kommunale skoler, når vi ser på elevernes ressourcemæssige baggrund. Til gengæld er der et stort problem med den høje grad af polarisering i begge typer skoler. Det medvirker til at isolere eller 'ghettoficere' både indvandrerelever og elever fra indkomstgrupper i begge ender af indkomstskaalen."

Kilde: AKF's hjemmeside

Det private initiativ har også tidligere spillet en stor rolle i København:

I 1880 var der 30.000 skolepligtige børn – heraf blev
 3.700 undervist hjemme
 13.000 undervist på kommunens skoler
 13.000 undervist på private skoler.

I 1879 var der i alt 448 private skoler på landet og 618 private skoler i købstæderne.

Kilde. Henrik Gade Jensen, Menneskekærlighedens værk, CEPOS 2011

Tre overskrifter – tre forskellige budskaber

Lige før sommerferien offentliggjorde Anvendt KommunalForskning, AKF, en rapport med en spændende konklusion, som naturligvis blev offentliggjort på AKF's hjemmeside:

Overraskende lille forskel på elevers ressourcer i privat- og folkeskoler

I årevis har det heddet sig, at privatskoler dræner folkeskolerne for ressourcestærke elever. Men en ny undersøgelse fra Anvendt KommunalForskning viser en overraskende lille forskel mellem skolernes elevgrundlag.

Kilde: AKF hjemmeside

DP kommenterede undersøgelsen således:

Påstandene om de frie skolars sociale slagside er stærkt overdrevne. En ny undersøgelse fra Anvendt KommunalForskning viser en lille forskel mellem skolernes elevgrundlag. På landsplan kan der ikke dokumenteres en markant ulighed i fordelingen af ressourcestærke og ressourcetsvage elever på henholdsvis folke- og privatskoler.

Kilde: Danmarks Privatskoleforening/2012

En tredje overskrift om samme rapport så sådan ud:

Rige børn samler sig på privatskoler

Ny undersøgelse fra AKF viser en klar overvægt af ressourcestærke børn på landets privatskoler i forhold til folkeskolerne. Til gengæld er der også privatskoler, især i hovedstaden, som har en høj andel af ressourcevage børn. Privatskolerne oplever derfor en højere grad af polarisering end folkeskolerne gør.

Kilde: Folkeskolen.dk

Ikke for at dryppe malurt i bægeret, men skulle privatskoleandelen af eleverne i Københavns Kommune falde til det landsdækkende 15 %, så ville folkeskolen i flere bydele bryde sammen. Der er simpelt hen ikke kapacitet til at rumme alle børnene – og problemet bliver kun større i de kommende år, hvor børnetallet (som et af de eneste steder i landet) er støt stigende. Venstres medlem af Børne- og ungdomsudvalget Cecilia Lonning mener faktisk, at de frie skoler skal udbygges markant, når antallet af børn og unge stiger med over 17.000 elever i de kommende år. Hun advarer om, at de københavnske familier i fremtiden skal skrive deres barn op ved fødslen, hvis de reelt skal have mulighed for at sende deres barn på en privat- eller friskole i København.

Det sociale ansvar

DP havde denne reaktion i formindelse med debatten affødt af AKF-rapporten:

"Rapporten underbygger meget fint det, som Danmarks Privatskoleforening har hævdet hele tiden. Påstandene om de frie skolars sociale slagside er stærkt overdrevne.

Vi kan også nikke til, at skolerne i Københavns-området er mere polariserede – præcist som folkeskolerne er det. Samtidig redegør rapporten både direkte og indirekte meget fint for, at det er meget svært at finde en definition på, hvad det vil sige at være ressourcestærk.

På baggrund af rapporten vil vi fortsat advare mod, at der indføres sociale tilskudsparametre for de frie skoler. De frie skoler er holdnings- og værdibundne fællesskaber, og skulle jeg lave en flabet sammenligning kunne det være den, at det holdningsbaserede fællesskab i et politisk parti i mangt og meget kan sammenlignes med det, der gælder for den enkelte frie skole – og ville det ikke være absurd, hvis et af parametrene for det statsfinansierede partitilskud skulle være et eller andet indekseret tal for det pågældende partis sociale ansvarlighed eller for partimedlemmernes indkomstforhold. Absurd, ikke sandt? "

Også Jørgen Søndergaard, leder af SFI, havde på konferencen om skolernes sociale ansvar, som Grundtvigs Forum afholdt på Vartov den 2. maj, fortalt, at der mht. familiernes sociale og økonomiske baggrund ikke er nogen nævneværdig forskel på elevsammensætningen i folkeskolen og de frie skoler:

"Men for grundskolen som helhed er det desværre en kendsgerning, at den sociale arv slår stærkere igennem end i de øvrige nordiske lande. Jeg tror, at det fejlagtigt er med til at skubbe til billedet af privatskolernes såkaldte manglende sociale ansvar."

Vi vil tage medansvar!

Men kendsgerningen er altså, at de private skoler ikke bidrager til denne skævhed i højere grad end folkeskolen. Måske tværtimod.

At påstå, at private skoler ikke vil tage et medansvar, er nonsens – og mod bedre viden. Det var da også glædeligt at konstatere, at folketingspolitikere fra hele spekteret alle klart markerede, at de anerkendte privatskolernes ansvarsloft. Derimod har en del kommunalpolitikere – i København, men også andre steder i landet – meget svært ved at se noget positivt ved privatskolerne.

Der er kun tre svar på de problemer, som Københavns Kommunes folkeskoler menes at stå i. Det ene er, at folkeskolens økonomiske og pædagogiske rammer skal forbedres. Det andet er, at folkeskoler og privatskoler i København i fællesskab udtrykker den overskrift, at børnene er det vigtigste – ikke, hvor eleverne går i skole! Det tredje svar er, at mulighederne for fripladstilskud på de frie skoler forbedres.

Det sidste er det bedste værn imod, at de frie skoler bliver enklaver for velhaverbørn.

Uanset at kritikken for det meste er uberegtiget, vil foreningen alligevel anbefale, at privatskolerne i alle landets kommuner tager initiativ til en bedre dialog med kommunerne – altså der, hvor det halter. Vi skal starte med dialogen, det er god demokratisk pædagogik. Og folkeskolens aktører har faktisk ud fra måske andre forudsætninger og holdninger et ønske om – præcist som vi – at give vores børn det bedste skoleliv. Hvordan kan vi så hjælpe hinanden – herunder folkeskolen i København? Ved at vise kollegerne respekt og ved lokalt at indgå samarbejdsaftaler. Der er mange muligheder, men fasthold forskelligheden! Foreningen hjælper gerne med til lokalt at skabe initiativer for en forbedret dialog.

Håbet er genvundet

Og nok er vi forskellige, men vi vil ikke løbe fra den opgave, som vi opfatter som hele grundskolens – at få flere unge igenem ungdomsuddannelserne, at få stoppet den negative spiral, at få brudt med den negative arv. Foreningen har derfor sammen med Dansk Friskoleforening indledt en møderække med folkeskolerepræsentanter på Nørrebro. Vi har mødt nogle meget inspirerende og engagerede folkeskolefolk. Vi har fået rundet mange fordomme, synes jeg. DP har genvundet troen på, at vi kan finde ind i et godt samarbejde mellem folkeskoler og de frie skoler – også i København.

Barnet ud med badevandet?

Det er vigtigt, at alle er opmærksomme på, at skolens primære/vigtigste opgave er undervisningen og ikke socialpædagogiske løsningsmodeller for alverdens problemer. Politikerne forlanger, at skolen skal løse, redde alt – boligproblemer, integration, sociale og psykiske problemer. De frie skoler tvinges så oven i købet til at dokumentere deres sociale ansvarlighed – præcis den ansvarlighed, der netop formede skolerne fra deres oprettelse og frem til den moderne holdningsskoles befordrende ramme for det meningsfyldte samvær mellem børn og voksne.

Folkeskoler og privatskoler vil sagtens kunne finde ind i et bedre samarbejde. Det er bare vigtigt, at det ikke sker ved at straffe de frie skoler tilskudsmæssigt – eller ved at indføre forskellige sociale kriterier for tilskuddet. De frie skoler er i præcis samme omfang som folkeskolen

parat til at påtage sig det sociale ansvar. Det gør de faktisk på alle målbare områder – ikke mindst i forhold til to-sprogede og specialundervisningsopgaven. Men barnet ryger ud med badevandet, hvis staten straffer de frie skoler ved at tage endnu et par procenter af tilskuddet eller indføre tvangsindskrivninger eller mål for en autoriseret og standardiseret elevsammensætning på den frie skole.

Ny Nordisk Skole – et brand

Det største overordnede ansvar for at forbedre grundskolen har politikerne. De gode viljer er imidlertid pakket ind i begrænsede handlemuligheder. Desværre er der tit temmelig langt mellem den politiske teoretisering og skolens praksis. Og kærne i uddannelsessystemet bliver næsten hellige, når de når Christiansborg. Og pengene er små i disse år. Partitaktiske drillerier fylder også (for) meget. Så kunne vores Børne- og Undervisningsminister vælge at fortsætte med de samme lapperier eller male videre med nye love, regler og styringsinitiativer. Christine Antorini har valgt en anden vej. Hun initierer en "kulturrevolution" – et koncept: "Ny Nordisk Skole" (stærkt inspireret af NOMA), hvor tradition og fornyelse går hånd i hånd. Det lyder jo helt "privatskole".

Stefan Hermann har udtrykt sine forhåbninger og forventninger til initiativet – og DP gør dem gerne til sine – således:

"Hvis Ny Nordisk Skole således skal stimulere forandring, en bevægelse, turde den ikke alene samles om alt det gode,

der skal gøres, og som man kan tilslutte sig, men også om de fantastiske udfordringer, problemer og fejl, vi som aktører i skolens virkelighed har – og gerne vil løse i fællesskab. En sådan kritisk dialog og debat vil være den stærkeste anerkendelse, der kan tænkes. Ja, man fristes til at mene, at det nærmest kunne være en dannelsesproces"

Det er en længe erkendt banalitet, at skoler ikke kan udvikles af og fra Folketinget. Udvikling kan kun foregå sammen med de centrale aktører. Partnerskabet må ikke bare blive en masse nye ord og rapporter. Det skal blive konkret i en eller anden forstand. Det vil kunne udvikle sig til et omfattende forandringsprojekt af både dagtilbud, skole og ungdomsuddannelser, hvor det handler om at skabe begejstring og om at forandre. Denne gang starter vi med at give fælles håndslag på at gøre det endnu bedre.

"Vi kan løfte fagligheden meget mere, end vi tror, ved at genskabe den begejstring og tro på os selv, på praktikerne og på de nordiske styrker, som vi tidligere har haft," siger Christine Antorini. Efter Sorømødet er mål og dogmer blevet præsenteret, og Privatskolerne medvirker gerne til at udfylde målsætningerne:

1. Udfordre alle børn og unge, så de bliver så dygtige, de kan.
2. Mindske betydningen af social baggrund i forhold til faglige resultater.
3. Styrke tilliden til dagtilbud og uddannelser med respekt for professionel viden og praksis.

En del af løsningen

De private skoler vil være en del af løsningen på de store og aktuelle udfordringer: Den såkaldt negative sociale arv bliver ikke i tilstrækkelig grad brudt. Mange børn og unge fra uddannelsesfremmede hjem – og særligt drengene – forlader folkeskolen uden tilstrækkelige kundskaber til at gennemføre en ungdomsuddannelse. Og der er for lav gennemførelse og for højt frafald i ungdomsuddannelserne. Privatskolerne har dokumenteret store faglige resultater – og vi kan blive endnu bedre. Vi vil også gerne give håndslag på, at vi i vores praksis fortsat vil gøre alt for at mindske den sociale baggrunds betydning i forhold til de faglige resultater. Vi overvejer aktuelt, om vi skal iværksætte et større udviklingsarbejde vedr. skolernes faglige tilbud til eleverne på 7.-9. klassetrin.

Ministeren er blevet kritiseret for, at Ny Nordisk Skole bare er et slag i luften, og at det oven i købet er varm luft. Risikoen er bestemt til stede herfor, men den tidligere kolde luft mellem ministerium og aktørerne flyttede da ikke noget som helst. DP synes, at ministerens initiativ skal bakkes op. I klasseværelset begynder alt med den begejstrede, engagerede og motiverede lærer. Og sådan har Christine Antorini startet det initiativ. Vi har længe savnet den begejstrede og optimistiske attitude. Den har vi nu, og det er vores håb, at mange privatskoler

vil engagere sig i projektet. Ikke mindst på Nørrebro ser vi nogle gode perspektiver for samarbejde mellem forskellige institutioner. Der er ikke mange kroner i det her, men begejstringen er gratis og flytter oftest langt mere end penge. Vi kan, og vi skal gøre det bedre! Antorini kaldte det på Sorø-mødet for en vækkelse. Den er vi med på!

Hvad kan den private skole bidrage med?

For de private skoler er en kreativ tilgang ikke blot et spørgsmål om at finde en time mere om ugen til musik. Vi skal ikke kompensere. Tværtimod skal kreativiteten gennemsyre pædagogikken og fagene.

Og med hensyn til 95%-målsætningen er det faktisk i fin overensstemmelse med vores selvforståelse som en faglig stærk skole at gøre op med den forestilling, at det er en fiasko, hvis det for en del af eleverne ender med en uddannelse uden for det akademisk-universitære felt. Der er også en verden uden for universiteterne. Vi er reale. Pres og krav vælter ned over børn og unge. Det er i orden, men har nogen tænkt på, at det er forventningerne – ikke de unge – der måske er forkerte?

Taberne i dette udskillelsesræs er de ufaglærte. Der var per 1. januar 2012 mere end 100.000 unge mennesker uden for både uddannelses- og arbejds-

markedet. Og så vil der inden længe være måske ligeså mange "pjalteakademikere", der aldrig vil få et job svarende til deres uddannelse. Disse problemer bliver ikke håndteret på den rette måde i uddannelsessystemet – heller ikke på grundskoleområdet og heller ikke på privatskolerne. Selvfølgelig er der brug for eksperter – herunder djøfere, men det er med Peter Kemp's ord et problem, at ...

"man lærer at klare sig i verden, men ikke hvordan man bidrager til, at verden klarer sig"

Der er behov for verdensborgeren og civilsamfundet, der er behov for den private skole – den idé – og holdningsbårne skole. Der er brug for værdierne. Og allermest er der brug for et nyt og frisk pust i skolen. Her kan de private skoler byde ind med nye veje. De mange intelligenser og idéer findes derude på skolerne. Der er brug for en ny emancipatorisk pædagogisk vækkelse. Vi må gøre noget selvstændigt. Hvis vi får lov, kan vi.¹

Albert Schack, københavnsk præst (1905)

"En vækkelse, der ikke skaber Menighedsliv (= fællesskab/forf.), løber hurtigt ud i Sandet; og et saakaldt "Menighedsliv", der ikke staaer i Forbindelse med nogen Slags Vækkelse, vil røbe sig som hult og tomt"

¹ Dette afsnit er stærkt inspireret af Steen Hildebrandt, "Børnene er det vigtigste". (Kap. 2.)

Forældrene – Hvordan optimerer vi samarbejdet?

Professor John Hattie har fortalt os, hvordan man skaber den gode skole, og netop forældrenes inddragelse i børnenes læring er noget af det allervigtigste. Også på dette område har privatskolerne fat i det rigtige.

Når forældre tager sagen i egen hånd og knokler som gale i månedsvis for at oprette deres egen skole, kan man næppe forestille sig en større involvering. Ejerskabet giver børn og forældre en glæde og tilfredshed, der til tider når euforiske højder – og så lærer man noget, det er almen psykologi. Forældre, der påtager sig det overordnede ledelsesarbejde i bestyrelsen, forældre, der sørger for mad eller maling, slår græsset på boldbanen, gør rent og rydder op på skolen eller har arrangeret den næste klassetur eller... sådanne forældre flytter skolen. De største vindere er børnene. Det er det private initiativ, når det er bedst.

Der er naturligvis en glidende overgang mellem civilsamfundet og markedet; markedet er normalt et sted, man kan tjene lidt penge. Men sådan er det jo heller ikke med privatskoler. Det er non-profit-føretagender. Det er muligt, at nogle af privatskoleforældrene er mere kommercielt fokuseret end andre, men næppe mere end forældrene i folkeskolen. I stedet skal man bemærke, at det frivillige – altruistiske – er et bærende moment.¹

Medborgerskab og civilsamfundet. Det er det sociale ansvar!

Statens stadigt større rolle i de seneste hundrede år har fået os til at glemme, hvad det civile samfund (medborgerskab) kan udrette. Civilsamfundet er det netværk af frivillige sammenslutninger, der skaber en række nyttige foreninger/institutioner som for eksempel frivillige gymnastik- og skytteforeninger, hjemmehjælp, sygekasser, hospitaler, frikirker, KFUM/K, handelsskoler, arbejderbevægelsen, andelsbevægelsen, højskoler, universiteter – og altså friskoler og privatskoler.

Alle disse føretagender er udtryk for et civilsamfund, der i fællesskabets interesse og uegennyttigt, tog sagen i egen hånd. Var disse initiativer udtryk for en dårlig samfundsmoral, var det asocialt? Alle er vist enige i, at der ikke var meget ægte dansk tilbage uden. Af mange grunde forestiller foreningen sig en ny æra for civilsamfund og medborgerskab. Det er godt grundlag for en fortsat (eller fornyet) udvikling af skoleformen.

De politiske partier og deres dannelse er også sket i forlængelse af den frie folkelige bevægelse, politik var ikke en levevej, men et kald. Først i sidste halvdel af forrige århundrede udvikledes partierne til statsfinansierede organisationer. Det skete, da medlemmerne forsvandt. (Ca. 1 mio. medlemmer omkring 1950, i 2000 var der ca. ¼ mio.). Hvad det betyder for folkestyret og civilsamfundet – herunder involvering og engagementet i politikdannelsen, kan man godt frygte lidt for. For de frie skoler er det afgørende for bevægelsens fortsatte livsduelighed, at civilsamfundets (medborgerens) engagement og involvering i skoleformen forstærkes. Det er ikke – og bliver aldrig – vort mål at få en 100% statsfinansieret skole ("voucherskolen"). At undervise og danne børn må gerne være et kald.

Skolen er et fællesskab

I DP har vi i en periode, hvor økonomien ofte er noget anstrengt, set en imponerende vilje til fra forældrenes side at bakke skolen op – også økonomisk og udover skolepengene, som mange steder har nået det niveau, hvor det kan blive svært at fastholde muligheden for et privatskoletilbud for alle. Der er mange måder at demonstrere et ansvarligt fællesskab på, og det er af største betydning, at fællesskabet udstrækkes til og får konkrete udtryk blandt skolens

medarbejdere og til forældre og familier på tværs af sociale og kulturelle skel. Når man er en del af en privatskole, er man også en del af det sociale fællesskab inden for skolen. Det er en styrke for skolen, for børnene, og det er måske en dimension, som har været lidt hængt i et par årtier. Et sådant fællesskab kan bestyrelsen sørge for, får et kontant og mærkbart indhold ved fx at øge tilskuddene til nedsættelse af skolepengene for dem, der har mindst råd. Og denne socialt ansvarlige økonomiske adfærd skal staten ikke misbuge med nye nedskæringer i tilskuddet. Forældrene har bidraget med de første milliarder og skal ikke straffes yderligere. Vores forældre betaler også skat.

Skolen er forældrene

Den moderne privatskoleforælder påtager sig et stort ansvar for barnets læring – hjemme og på skolen. Det kan være i en række konkret-praktiske forhold: Har barnet bøgerne med, er det forberedt, er madpakken i orden etc. etc. Og de påtager sig ofte ansvaret for klassens trivsel. Det er ikke et ukendt fænomen, at forældrene i et stort omfang også pålægges ansvaret for det sociale liv i klassen og på skolen. Og konflikterne i klasse-samværet bliver de også ofte bedt om at forholde sig til. Barnet skal opdrages til at matche skolens forventninger. Men det er den ansvarlige skoles opgave – også på privatskolen – at sørge for, at forventningerne til forældrene ikke bliver et forsøg på at fralægge sig ansvaret for børnenes læring og opførsel. Derfor er der brug for autoritative og profes-

På tysk hedder samfund
Gemeinschaft; det betyder
fællesskab.

¹ Henrik Gade Jensen, "Menneskekærlighedens værk", (CEPOS 2011)

sionelle lærere og ledelser. Ellers bliver skolens ansvarsområde udtømt, og meningen med hele arrangementet forsvinder. Dette er så meget vigtigere i forhold til de forældre, der enten ikke magter denne krævende rolle som medaktør eller ikke ønsker den. Vi er forskellige – også forældre, og privatskolen har også en opgave i forhold til de børn og unge – og forældre, der måske ikke er helt så veludstyret med ressourcer og gode viljer. Den gode privatskole er forældrene, de skal ikke reduceres til nikkedukker, der kommer på skolen et par gange om året. Omvendt ønsker vi også et tydeligt og profileret skoletilbud, og det får man kun, hvis ledelse og lærere er stålsatte i forhold til det, som er skolens mission.

Som en leder har udtrykt det, så er trivslen bedst i de klasser, hvor der er et godt forældresamarbejde, og han tilføjer:

"forældrene er rollemodeller for deres børn".

Måske ville det her være passende at tilføje, at det er lederen og lærerne sandelig også!

Det konkrete forældresamarbejde med møder og orientering er selvfølgelig vigtigt, men vi tror, at det er væsentligt, at der skabes mere tid til det, man kunne sammenfatte således:

Forældresamarbejdet udspringer af og vedligeholdes ved et værdibåret, idealistisk og holdningspræget (skole-) kulturelt og dannelsesmæssigt samvær omkring skolen. Pædagogik, didaktik, undervisningsstile, metodik, måden at integrere, differentiere, inkludere på m.v. er alt sammen meget vigtigt, men værdierne i forhold til skolens kerneopgave er det vigtigste.

To vigtige fokusområder

Vi – skoler og forening – skal optimere vores projekt på to områder:

- Vi skal være mere opmærksomme på værdierne og vores kulturelle identitet
- Vi skal være mere opmærksomme på udviklingen af pædagogikken og didaktikken

Vi håber, at medlemmerne har mærket, at vi i de senere år overordnet har fokuseret mere herpå.

Asociale og egocentrerede forældre

I den aktuelle debat om forholdet mellem skoleformerne har I forældre skullet finde jer i meget. Et nyt lavpunkt for platheder blev præsenteret af Claus Pedersen, SF-Nørrebro, der i en artikel i Information hævdede, at

"de forældre, der fravælger folkeskolen, gør det på grund af manglende personlige ressourcer"

og – fortsatte han:

"Valg af privatskole er den dovne forældres valg. Det er valget for de forældre, som ikke gider samle et stykke papir op, hvis ikke tjenesten bliver gengældt."

I sin blog på modkraft.dk påpeger Knud Holt Nielsen, at Claus Pedersen (og mange andre navngivne politikere) hermed flytter fokus fra samfundets sociale strukturer med valg og fravalg til et socialkonservativt fokus på den enkelte borgers moralske habitus. Forældre til børn i privatskole har slet og ret en dårligere moral end forældrene i folkeskolen. De er slappe og kulturelt anløbne. At civilsamfundets fortjenester – som just påpeget – på denne måde skal nedgøres, er decideret uanstændigt. Vi spørger, hvorfor valgte I forældre privatskolen? Nok ikke, fordi I ønskede at jeres børn skulle være egocentrerede, fjerne for fællesskabet, asociale.. hvad ved jeg?

Dannelse er inkluderende

Vi tror, at de fleste forældre har en positiv pragmatisk indstilling til, hvordan privatskolen kan udforme et værdibaseret lærings- og dannelsesstilbud, der på en og samme tid opfylder forældrenes ofte divergerende forventninger til tidens skole og samtidig tilgodeser hensynet til det store fællesskab: "samfundet og næsten". "Dannelsen" af en forståelse for det store fællesskab/samfundet er også på private skoler det væsentligste. At tale om en asocial dannelse giver ingen mening. Dannelse er at beherske fællesskab og samvær.

De tror, at dannelse er ekskluderende, vi ved, at den er inkluderende. Vi ved også, at langt de fleste forældre – tværtimod og ligesom skolerne – faktisk tænker netop mere horisontalt end vertikalt. Man kunne også sige det på den måde, at diversiteten kommer til udtryk i en horisontal forståelse. Og vi siger aldrig, at vi er bedre; vi siger, at vi er alternative!

Skole-hjem-samarbejdet handler ikke længere om at overføre information, men om at skabe aktiviteter og miljøer, hvor elever og forældre kommer i kontakt med og lærer skolens kulturelledere at kende. Her er den fælles oplevelse et bud på et styringsredskab. Både som læringsprincip for eleverne og som grundlag for kommunikation med forældrene.

Ulla Kofoed: "Forældre og samarbejde", 2010.

Specialundervisning/ inklusionsprojektet i folkeskolen – og hos os

Foreningen har i årevis efterlyst, at der i et tæt samarbejde med ministeriet kunne skabes et nyt og holdbart tilskudssystem, der ubureaukratisk og specialpædagogisk forsvarligt kunne besørge en afbalanceret fordeling mellem skolerne indbyrdes i forhold til opgavernes beskaffenhed og omfang, og samtidig generere tilskud, der kan matche folkeskolens forbrug på området.

Skruen uden ende

Det nuværende system har ikke fungeret godt de senere år, og finansieringen af aktiviteterne har – lad os nu sige det pænt – været problematisk, tilfældig og først og fremmest mangelfuld. Samtidig har vi bemærket, at udgiftstilvæksten i folkeskolen i de senere år (grundet stigende udgifter til den segregerede specialundervisning, dvs. til specialklasser og specialskoler) nærmest eksploderede således, at de samlede udgifter til specialundervisningen nu udgør omkring 30 % af de samlede udgifter til folkeskolen – omfattende i alt ca. 14 % af folkeskolens elever, heraf 5,6 % i segregerede tilbud.¹

Vi har sagt, at det var skruen uden ende. Vi har sagt, at det er besluttet uansvarligt i forhold til den samlede folkeskolevirksomhed, at der er blevet prioriteret således, at det "specielle" blev det "almene" – og det "almene" nærmest antog nichebetydning. Vi har sagt, at opgaven var reel – der er elever, der har større vanskeligheder af en eller anden slags – men vi ville aldrig kunne tilbyde elever og forældre et fungerende, lærende og udviklende fællesskab, hvis vi blev tvunget til at prioritere 30 % af i forvejen sparsomme bevillinger til de specielle og ofte segregerede aktiviteter.

Da samtidig alle undersøgelser klart har vist, at specialundervisningens resultater ofte var middelmådige og i hvert tilfælde ikke sammenhængende med investerin-

gens størrelse (til tider næsten omvendt proportionale), måtte der ske noget.

Ikke SmartBoards, men lærere

Lad mig lige understrege, at det ikke er lærerne, der er problemet. Det er et bevidstløst set-up, der bærer skylden. Lærerne er gode nok, kræfterne skal bare bruges på en anden måde. Der er på denne plads grund til endnu engang at erindre om, at nøglen til udvikling og forbedring af skolen er lærernes. Det er ikke smart-boards, men lærerne, der gør forskellen. En dygtig lærerperformance flytter 4-5 gange mere end fx en lav klassekvotient, niveaudifferentiering eller social baggrund.

Specialundervisning kan ikke afskaffes, men en mere kvalitativ og mindre kvantitativ tilgang kan nok i et vist mål bøde for den omstændighed, at pengene er små.

Introduktionen af inklusionen

Der er ingen tvivl om, at det var inklusionens introduktion som den nu gældende metode og filosofi i folkeskolen, der langt om længe fik sat gang i et udvalgsarbejde på vort område. I bekendtgørelsen om folkeskolens specialundervisning hedder det nu, at denne kan gives på følgende måder:

1. Eleven bevarer tilhørsforholdet til den almindelige klasse og deltager i den almindelige undervisning, men således at eleven modtager støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentlig.
2. Elevens tilhørsforhold til den almindelige klasse ophører, idet hele undervisningen gives i en specialklasse, der er placeret på en almindelig folkeskole, på en specialskole eller på et regionalt undervisningstilbud.
3. Elevens har et tilhørsforhold til en specialklasse, men modtager også undervisning i en almindelig klasse.

Mindre bureaukrati og skematyranni

På de frie skoler er der så herefter kun tale om specialundervisning, hvis en elev modtager støtte i mindst 9 undervisningstimer/uge. Alt andet er nu inklusion. Foreningen har i forbindelse med høringerne fremført, at det vil være en nærmest umulig opgave for de frie skoler at kunne varetage specialundervisningen på en for skolerne og eleverne tilfredsstillende måde og således, at opgavens løsning "står mål med folkeskolens", med mindre der gives de frie skoler en tilsvarende adgang til at danne specialklasserække(r). Vi skal løfte de samme opgaver som folkeskolen – ellers skal vi nok få det at vide – men vi har hverken penge eller rammer til at gøre det. Og det bliver ikke lettere!

Vi har mærket, at det var ministeriets oprigtige indstilling, at der nu skulle udformes et nyt, retfærdigt og holdbart system, der var afbalanceret indbyrdes mellem de frie skoler (internt) og i forhold til folkeskolen. Samtidig var alle enige om, at systemet gerne måtte være mindre bureaukratisk system både mht. ansøgningsprocedurer og skematyranni og mht. at give skoleledelsen øgede beføjelser ved fordelingen mellem klasser og elever.

Vi har ikke fået lov til at oprette specialskoler eller specialklasserækker. Men med klart ringere økonomiske vilkår end i folkeskolen vil hverken ministerium eller folkeskolen formentlig have indvendinger imod, at de frie skoler laver specialklasselignende ordninger – og ofte sådan, at eleven modtager en betragtelig del af undervisningen i en almindelig klasse. Forældre og elever vil sætte pris på sådanne tilbud fra privatskolerne, som har sjæl og vilje til at gøre en forskel. Men mytomanernes monotoni vil male videre. De skulle skamme sig!

¹ Rapporten "Specialundervisning i folkeskolen – veje til en bedre organisering og styring" er udarbejdet juni 2010 af et udvalg med repræsentation fra Finansministeriet, Undervisningsministeriet og KL.

Uanset de nye bestemmelser må vi opfordre til at smidigøre mulighederne for i kortere eller længere tid at kunne henvise en privatskoleelev til en specialklasse eller specialskole, når dette vil være mest hensigtsmæssigt og forsvarligt for eleven, fx på grund af elevens svære psykiske, fysiske, sproglige eller sensoriske funktionsvanskeligheder. Hvis en elev på en fri grundskole skønnes at have behov for en særlig vidtgående hensyntagen eller støtte, der bedst kan imødekommes ved en regional foranstaltning, bør det være muligt, at skolens leder via kommunen og efter samråd med PPR, eleven og forældrene kan træffe beslutning om henvisning af eleven til specialpædagogisk bistand ved regionsrådets foranstaltning,

Udvalgsarbejdet

Udvalgsarbejdet er nu (midlertidigt) afsluttet, og resultatet bærer præg af, at der ikke er penge til forbedringer, samtidig med at ministeriet måske frygter, at folkeskolens nye ordning vil medføre, at tilskuddet til privatskolerne vil stige uahæmmet. Denne frygt viser sig med finanslovsforslaget for 2013 at være aldeles grundløs. Der er intet, der tyder på sådan en udvikling og kom den, ville det jo alene være udtryk for en højere retfærdighed, end den vi har kendt. Foreningerne – og ikke mindst DP – var også nervøse for et system, der på den ene side ikke fordelte pengene ud til de skoler/elever, der virkelig har behovet, og samtidig underminerede tilliden til et tilskudssystem, som er under pres. Endelig bar forhandlin-

gerne præg af, at ingen på nogen måde kunne forudse, hvordan udviklingen i folkeskolen vil ændre tilskudsdelingen for vores verden. Vi var allerede bekymrede for tilskuddet for 2013 – en frygt, som desværre ikke var grundløs. Kunne vi få garantier for en genopretning af koblingsprocentens niveau, ville alt være lettere.

Det afsluttende møde i udvalget fandt sted lige før sommerferien, hvor foreningerne i enighed anførte følgende:

1. **Et nyt system er nødvendigt, men finansieringsvilkårene er uoverskuelige. Derfor anbefales en midlertidig aftale på to år, hvor der fortsat afsnøres et beløb af den sædvanlige størrelse. Puljen skal først og fremmest anvendes i forhold til elever med en ugentlig støtte på 12 lektioner og derover. I de næste par år undersøges det nærmere, hvordan inklusionsprojektet kommer til at fungere i folkeskolen. Særsendt interesse har det naturligvis, om det kan sandsynliggøres, at folkeskolens praksis betyder, at der med det nuværende tilskudssystem genereres en passende økonomi for privatskolernes tilsvarende virksomhed.**
2. **Skoler med et stort specialundervisningsprogram sikres en rimelig overgangsordning.**
3. **Alle skoler sikres et tilskud til den almindelige inklusionsvirksomhed i form af et grundtilskud og et elevtals-baseret tilskud.**
4. **Der gives øgede frihedsgrader for skoleledelsens organisering af special-**

og inklusions-undervisningen. Den nuværende forudsætning om, at der skal anvendes 0,09 lektion pr. uge pr. elev (altså eksempelvis 9 specialundervisningstimer om ugen for en skole med 100 elever), inden man kan søge tilskud til noget, annulleres.

Vi konstaterer – at det endnu ikke er lykkedes – at opstille et system, der sikkert fordeler kronerne til de skoler, der har påtaget sig de tungere specialundervisningsopgaver. Og at der i alle regier er en stor vilje til, at de næste to års forhandlinger og undersøgelser skal resultere i et system, der sikrer dette.

Tankevækkende proces

Det er tankevækkende, at inklusionsprojektet er søsat på baggrund af anbefalingerne i en rapport², der var skrevet af embedsmænd fra Finansministeriet (der havde formandsstolen), Undervisningsministeriet og KL. Ikke et ondt ord om djøfjerne. Men i denne inklusionsøvelse var skole- og fagfolk altså ekskluderet. Tankevækkende.

I Folkeskolen er de rædselsslagne. På papiret lyder det fint: Fra eksklusion til inklusion. 34 % af lærerne fortæller om børn, der i dag af PPR er visiteret til støtte – uden at få den. Og folkeskolelærerne frygter, at forældrene flytter børnene på privatskoler i højere grad.

Hvis alle er forskellige, er ingen anderledes

I DP tror vi på, at øvelsen vil lykkes, og diagnoser skal ikke gøres til udsondringsmekanismer, men vi er glade for, at vi får en mindre hektisk og uforberedt start end folkeskolen. Som en (folke-)skolelærer sagde³: "Det er en fantastisk gevinst at have et broget billede af sine elever. Det sænker skuldrene hos rigtig mange børn, fordi det normale pludselig er meget stort" – eller som jeg hørte på en konference for nylig: Hvis alle er forskellige, er der ingen, der er anderledes. Mangfoldigheden er de frie skolers særkende. Derfor tror vi på, at vi kan lykkes med inklusionsøvelsen. Men der er brug for en mental revolution – den skal forberedes, initieres. Vi svigter skolerne og lærerne – og børnene, hvis vi ikke forbereder os på omvæltningen. I DP har vi sat mange midler af til kurser/videreuddannelse af lærere og ledere i det næste års tid. Vi skylder børn og samfund at lykkes med dette projekt.

² "Specialundervisning i folkeskolen – veje til en bedre organisering og styring" (2010)

³ I Folkeskolen, nr. 10, maj, 2012.

Økonomi/tilskud – Herunder overenskomstforhold

Finanslovsforslaget for 2013 var urbant udtrykt særdeles skuffende læsning. Reelt nedsættes tilskuddet med ca. 3%. Og skadevirkningerne kan blive ret omfattende.

Vi bemærker, at der er tale om et forslag, og skolerne kan være sikre på, at vi vil gøre alt for, at det endelige og vedtagne finanslovsforslag for 2013 kommer til at se lidt mere positivt ud. Bestyrelsen vil på årsmødet kunne reddegøre nærmere for "aktionerne".

Dobbeltlussing

Der er tale om en tilskudsmæssig reduktion af et omfang, som vi ikke har oplevet siden de magre slutfirser. To forhold skaber ulykken: Den ubalance-rede nedskæring sammenhængende med koblingsprocentens fortsatte fald til nu 72 % kombineret med, at folkeskolens (gennemsnitlige) udgift pr. elev er faldende. Vi accepterer, at tilskuddet må falde i en eller anden balance med folkeskolens tilsvarende. Men vi har svært ved at se det rimelige i, at vi nu – som vi har advaret imod de seneste par år – rammes dobbelt.

Vi kender betingelserne, og vi anerkender, at den økonomiske situation i landet og internationalt ikke åbner muligheden for et større løft, men finanslovsforslaget er udtryk for en urimelig forskelsbehandling af aktørerne på grundskoleområdet.

Danmarks Privatskoleforening vil i efteråret 2012 intensivere den nødvendige dialog med de politikere, der har ansvaret for grundskolens vilkår – herunder de økonomiske.

Straffeekspedition

Regnskabstallene for 2011 viser, at omkring 1/4 af de frie grundskoler kører med underskud. Nu risikerer vi, at op mod halvdelen kommer i den situation næste år.

Forældrene til ca. 100.000 elever kan med rette være forundrede over denne "straffeekspedition". Er det takken for deres store bidrag i form af alle arbejdstimerne på skolen og af økonomiske tilskud i form af skolepenge i milliard-størrelsen?"

75 - 74 - 73 - 72 - 71

Den blå-røde fight om finansloven kan blive ganske dramatisk, og for de frie grundskoler bliver den det særskilt. Regeringen har på trods af tilkendegivelser herom ikke fået genoprettet de økonomiske vilkår efter den tidligere regerings "genopretningspakke". Derouten "75 - 74 - 73 - 72 - 71" er fortsat en kendsgerning.

Igen vil vi sige, at det ikke behøver at være skændigt, at den ene eller anden aktivitet udsættes for nedskæringer. Vi er nødt til at acceptere, at der i Danmark og nærmest globalt er både en finansiell og økonomisk krise – ved siden af alle de andre kriser. Men vi har meget svært ved at acceptere, at det er børn og unge, der skal betale. Det er den gamle historie om igen. Er børnene en omkostning, eller er de en investering.

Det kendte slogan:

"If you think education is expensive, try ignorance"

kunne måske fordanskes til

"Ja, vel koster det, men hvor klogt er det at satse uden om børnene".

Skøn på, at ansvarlige forældre gang på gang tager sagen i egen hånd. Det er social ansvarlighed, det er medborgerskab, når staten svigter. Eller er det ikke snarere kommunerne?

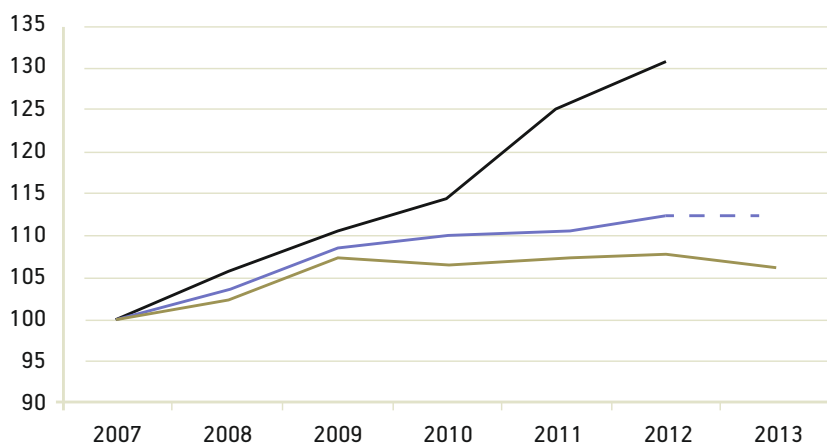
Vi kan godt se problemerne, vi vil gerne være med til at løse dem, vi vil gerne betale en højere kommuneskat, så folkeskolen bliver bedre. Vi har et system, hvor de, der kan bedst, betaler mest. Det er velfærd og social ansvarlighed. Men – kære politikere her og der – I ødelægger en balance mellem privatskole og folkeskole, mellem stat og civilsamfund, mellem individ og fællesskab. I ødelægger en balance, der gennem et samlet skoletilbud præget af diversitet og de mange muligheder og tilbud, i langt højere grad var med til at løse de åbenbare problemer end til at skabe dem! I ødelægger en forfinet balance, når I piller ved koblingsprocenten.

Er der andre svar?

Vi venter ... og venter

Den indekserede udvikling af statstilskud, lærerløn og skolepenge fra 2007 (=100) til 2012/13.

Skolepenge og lærerlønninger afspejler udviklingen på DP's skoler, mens statstilskuddet er det gennemsnitlige statstilskud pr. elev, jf. det enkelte års finanslov. For 2010 er dispositionsbegrænsningen på 1 % af statstilskuddet indregnet.

Hvor slemt er det?!

Vi sparer altså, når folkeskolen skal spare. Vi synes ikke, det er klogt, men vi finder os i det. Men sagt uden brødnid og så tydeligt vi kan: "De 75 %" er et udtryk for en social og økonomisk balance, som har fungeret i en snes år, og det er fejlagtigt, når det påstås, at denne størrelse er skyld i Folkeskolens ulykker. "75%" er en størrelse, der procentuelt anviser en økonomisk balance mellem folkeskole og privatskole. Man slår ikke privatskolen ihjel ved at nedsætte tallet til 71, men man forringer dens muligheder for at være et tilbud for alle. Og så håner man de forældre, der ganske frivilligt – og dét i en krisetid – bidrager med millioner af timer og kroner for at løfte deres børns uddannelse.

Hvor slemt er det så? Ja, helt kontant betyder det, at skolerne mangler ca. 180 mio. kr. i forhold til niveauet for tre år siden. Det er ikke småpenge.

En analyse af de godkendte regnskabsstal for 2011 viser, at ud af 444 frie grundskoler havde 105 underskud og 65 havde en negativ egenkapital. Disse tal behøver vist ikke uddybning. Med finanslovsforslaget for 2013 vil skolerne samlet mangle mindst 150 mio. kr.

Stå sammen om værdierne

Sammenholdet mellem foreningerne er altafgørende i kampen for et anstændigt tilskud. Tilskudssystemet er under pres, men umiddelbart har vi ikke nogen forestillinger om et bedre system, selv om det anfægtes ved folkeskolelukninger og nye små skoler i landområderne og ved de store privatskoler i byområderne. Store og små, land og by må stå sammen, det handler ikke om, hvor vi befinder os geografisk, det handler ikke om størrelser, det handler om værdier.

Overenskomsterne

Omkring overenskomsterne med fagforeningerne: Frie Skolers Lærerforening, BUPL og 3F forholder det sig som bekendt således, at vi i forhold til lærerne (FSL) kun indirekte er part i overenskomsten. Storebror er også her Finansministeriet og Moderniseringsstyrelsen – det tidligere Personalestyrelsen, som det jo vanskeligt kunne hedde, når Styrelsen mistede en god del af netop sit personale. Sådan er det med ord: Modernisering betyder nu beskæring og reduktion eller pænere sagt: tilpasning. Men storebror giver og tager. Også her er det "a Question of Balance". Den ene dag aftaler man store lønstigninger, den næste dag glemmer man, at lønninger ikke bare skal aftales, de skal betales. Så er vi ved koblingshistorien igen. I 2008 aftales der pæne stigninger, skolerne betaler, som de skal, men forventer naturligvis en regulering af tilskuddet (om end med tre års forsinkelse). Så kommer genopretningspakken, vi fik ikke og får aldrig de penge, vi lagde ud. Så sparer folkeskolen, så ...

Koblingen er brudt sammen, den står i bakgear, og synkroniseringsringene fungerer ikke længere. Der skal smøres igen, lidt olie, tak – men ikke den sidste!

Meget på spil

Vi forventer, at staten kan indgå en aftale med LC, der tager hensyn til, at vores tilskud ikke længere reguleres i forhold til folkeskolen (det finder vi yderst problematisk, men det er en kendsgerning!) – og tager hensyn til, at lønnen generelt stiger historisk lidt for øjeblikket. For andet kvartal i træk er lønnen kun steget med 1,7 procent det seneste år, viser Dansk Arbejdsgiverforenings (DA) nye lønstatistik for andet kvartal 2012. Det er de suverænt laveste lønstigninger,

DA har registreret, siden den nuværende statistik så dagens lys i 2001. Op gennem nullerne steg lønningen med mellem 2,5 og 5 procent om året. Også i et længere historisk perspektiv er de nuværende lønstigninger meget lave.

Der er meget på og i spil i disse år i forhold til vores samarbejdspartnere i fagforeningerne. For os er det afgørende, at rammerne – de lovmæssige og økonomiske – for skolerne fortsat muliggør en fortsat udvikling af virksomheden: tidens skole. I den forstand er det ikke for voldsomt udtrykt, at vi kæmper for vores eksistens.

Vi har stor respekt for lærernes fagforening, og vi sætter stor pris på samarbejdet. Vi anerkender, at al udvikling på skolen starter i mødet mellem det nysgerrige barn og den dedikerede lærer. Vi letter på hatten for sektorens dygtige lærere.

Skoleassistentsagen er sendt til Faglig Voldgift (LC mod Moderniseringsstyrelsen). Det var forventeligt, og vi afventer nu afgørelsen.

Som repræsentanter for de øvrige medarbejdere takker vi også gerne BUPL og 3 F for det gode samarbejde. Her er vi direkte part i OK-forhandlingerne, men vi tør godt sige, at det heller ikke i de sammenhænge er vores forestilling, at der er plads til andre lønreguleringer end dem, der klares med en decimal.

Vi har i foråret haft nogle meget gode møder med Dansk Friskoleforening, der har drejet sig om et udvidet samarbejde om overenskomsten med BUPL. Vi tror på, at det bliver en realitet og også med inddragelse af de øvrige skoleforeninger under en eller anden form.

Værdierne gør forskellen

Det afgørende er øgede frihedsgrader

Foreningens holdninger og synspunkter udtrykkes forhåbentligvis gennem de mange hørings svar, som vi afgiver hvert eneste år. Flytter det noget, vil mange nok spørge. Ja, er svaret, men måske lidt mindre end tidligere. Det handler om politisk kultur. Det er politikerne, der bestemmer i sidste ende. Sådan enkeltvis har politikere som regel meget forståelse og anerkendelse til overs for os, men det kniber lidt, når de flyver i flok, når de er mange nok, for mange. Politik er særdeles topstyret. På den baggrund vil vi også gerne sige tak til embedsmændene på Slotsholmen. De vil meget gerne lytte og dialogisere – også når de er i flok, men de er ikke mange nok.

Det vil føre for vidt at omtale alle høringer. Medlemmerne må spørge ind hertil og holde sig orienteret på vores hjemmeside. Men to høringsstemær har haft en mere overordnet eller ideologisk interesse og betydning for os og vil derfor her få en særskilt omtale.

Børneombudsmand for de private skoler
Regeringen lagde i 2011 op til en styrke børns klageadgang. Der oprettes nu et børnekontor under Folketingets Ombudsmand. Det, synes vi, er en god ting. Alt for mange forfærdelige historier i pressen fortæller om børn og unge, der er udsatte i mere end en forstand. Alle har et ansvar for, at børn og unge i alle henseender behandles ordentligt – af staten, af institutionen, af skolen. Når vi alligevel anfører et forbehold skyldes det bl.a., at private skoler sidestilles med private bo- og opholdssteder samt private hospitaler. Denne sidestilling støder os. Hovedparten af friskolerne er oprettet og drevet af forældrekræfter som små og lokale institutioner, og i det lys forekommer det overraskende og betænkeligt, at disse små institutioner skal forholde sig til yderligere en tilsynsinstans. Når ombudsmanden skal have indseende med såvel skolernes pædagogiske indsats som med skolens personalemæssige og økonomiske dispositioner i det omfang, som disse

kan siges at have tilknytning til børnenes forhold, finder vi det kritisabelt. Alle skoleforeningerne har derfor udtrykt deres største bekymring over lovforslaget, hvis konsekvenser for de frie skoler kan blive – om end utilsigtet fra statens side – et anslag imod forældrenes ret til gennem den frie skoles virksomhed at varetage deres børns undervisning på en sådan måde, at den kan stå mål med den offentlige folkeskoles.

Høring over forslag til lov om frikommuner

Det er af afgørende betydning, at rammerne for samarbejdet mellem de enkelte frie skoler og den pågældende kommune virker befordrende for det gode eller et bedre samarbejde mellem kommunen og den frie grundskole. Vi medvirker gerne til eksemplarisk eller i tættere samarbejdsrelationer bl.a. gennem ordninger under frikommuneforsøgene at kunne skabe grobund for og iværksætte (citater) ...

"en reform af den offentlige sektor med fokus på tillid, ledelse, faglighed og afbureaukratisering. En reform, hvor den offentlige opgaveløsning i højere grad orienteres mod resultater – effektivitet, kvalitet og serviceniveau – og i mindre grad mod opfyldelse af proceskrav".

Vi anfører, at det er afgørende for de frie skoler, at eksempelvis øgede frihedsgrader på det kommunale område ikke direkte eller indirekte medfører indskrænkninger af de tilsvarende på vort område.

Vi vil interesseret følge forsøgene med andre faggruppers inddragelse i det pædagogiske arbejde, herunder brugen af undervisningsassistenter (skoleassistenter) på alle klassetrin.

Vi vil foreslå, at der direkte peges på muligheden for, at kommunalbestyrelsen omkring et bestemt klassetrin (her 10.) kan indgå en overenskomst med en privat grundskole om varetagelsen heraf.

Det kunne eksempelvis også gælde aftaler om varetagelsen af specialpædagogiske opgaver for folkeskolen – eksempelvis specialklasserække(r). Vi forestiller os, at kommunen kunne "købe" en sådan specialpædagogisk ydelse i forbindelse med mere omfattende specialundervisningsbehov hos enkelte eller flere (grupper af) elever.

Endelig vil vi pege på behovet for, at de frie skoler uden for den egentlige skolevirksomhed får mulighed at udvide tilbuddene til børn og unge. I dag kan en fri grundskole for børn, der er fyldt mindst 2 år og 6 måneder, for tiden, indtil de begynder i børnehaveklasse, varetage opgaver som privatinstitution eller privat dagpasning efter bestemmelserne herom i lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge (dagtilbudsloven). Vi så gerne denne mulighed udvidet til også at gælde for vuggestueområdet, hvilket kunne ske ved i Friskoleloven at ændre ovennævnte bestemmelse fra "mindst 2 år og 6 måneder" til "mindst 6 måneder".

Andre samarbejdspartnere

1. Dansk Center for UndervisningsMiljø (DCUM)

De frie grundskoler er repræsenteret i DCUM's bestyrelse. Centeret har i foreningens opfattelse en central betydning for at fremme trivslen i skolen. Vi har noteret os, at Børne- og Undervisningsministeren har udtalt stor interesse for Centerets virksomhed. DP deler denne interesse og forsøger på alle måder at fremme arbejdet for et stadigt bedre undervisningsmiljø for børnene.

2. Det Nationale Videncenter for Frie Skoler (NVFS)

NVFS er lige fyldt to år. DP er af den opfattelse, at centerets opgave med at oplyse om de frie skoles rolle og placering i skoleverdenen er – måske – mere påkrævet end nogensinde tidligere.

Hvorfor nu det? Vi har jo elever nok – alt for mange, mener mange kommuner endda. Det går jo godt, selvom pengene er små. Den største udfordring er imidlertid, at de frie skoler, hvis vi ikke er på vagt, enten efterhånden vil få udstukket nogle meget udvandede frihedsrammer, eller – næste værre – ikke vil forstå at anvende rammerne med respekt for de idealer og forestillinger, der var grundlaget for den privatskole, vi kender i dag. Vi kan ikke svare på, hvad der er værst: en død privatskole eller en idéforladt privatskole – presset hertil gennem ensrettende statslige direktiver eller ødelæggende nedskæringer. Vi skal fortælle, hvorfor vi skal være her – og hvad vi kan! Ellers forsvinder såvel den folkelige som folketingets opbakning – og pengene!

Mange af vores skoler er ikke opmærksomme på centrets eksistens og virksomhed. Det er måske allermest foreningens skyld. Vi skylder tydeligere

at markere vores støtte hertil. Det er så meget vigtigere nu, hvor staten skal tage stilling til en ny bevilling til centret, som bør have mulighed for at fortsætte det nyttige arbejde med at informere om de frie skoler virke i "teori og praksis" og om vores bidrag til uddannelsessystemet som helhed. De frie skoler og samfundet har brug for centeret, som ikke skal væltes, inden det overhovedet er kommet op at stå.

Til dem, der vil!

Det er vist velkendt, at man i det daglige ræs for sjældent får tid til og tanke for at takke. Der er mange instanser, foreninger og organisationer, der dagligt knokler og kæmper for at sikre de frie skoler rimelige vilkår. Tak til jer alle for det gode samarbejde. Vi er mange, men der er også mange, der ikke vil os! Derfor er sammenholdet altafgørende. Der er også mange i folketinget og embedsmandsværket, der vil os det godt. Tak skal I have. Der er også mange, der ikke

vil os det godt – måske især kommunalpolitikere. Derfor skal vi i dialog med jer. Her har vi også en 95%’s målsætning, men kunne vi nå alle 98 kommuner, ville det glæde os. Og vi må ikke glemme, at der i rigtig mange kommuner er et fremragende samarbejde mellem de frie skoler og kommunen. Allermest vil jeg dog takke front- og spidsrodsløberne ude på skolerne: Ledelser, lærere, pædagoger, TAP’ere:

A question of balance!

Udråbstegnet er skolernes fortjeneste. I gav svaret, I fandt ligevægten i den enorme kompleksitet, som er verden af i dag. Og til sidst til jer forældre, der bare vil det anderledes – og gør en forskel. En uindskrænket og beundringsfuld kæmpetak til jer. Men allermest vil vi takke for, at vi måtte låne jeres børn.

Børnene er det vigtigste!
Husk det!

Elev og klassetal 2001 - 2009

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Børnehaveklasse	3.196	3.312	3.307	3.369	3.449	3.557	3.605	3.624	3.894	3.897	4.014
1. til 9. klasse	31.943	32.789	33.166	34.936	35.397	36.866	36.797	38.382	39.125	41.090	41.514
10. klasse	2.297	2.272	2.334	2.590	2.643	2.250	2.437	2.310	2.464	2.563	2.414
Samlet elevtal	37.436	38.373	38.807	40.895	41.489	42.673	42.839	44.316	45.483	47.550	47.942

Oplysninger er baseret på skolernes forventede elevtal pr. 5. september.

Øvrige elevtalsoplysninger

	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Antal elever tidlig SFO	-	507	797	790	1.275	1.408
Antal elever i SFO, bh. Kl. til og med 3. klasse	11.354	11.903	12.736	12.974	13.958	14.629
Antal elever i SFO, 4. klasse	726	770	938	1.020	1.141	1.196
Antal børnehavebørn tilknyttet skole	85	128	161	189	297	399
Antal kostelever	342	348	315	278	254	239
Antal elever international skole/afdeling						1.178

Skolepenge og SFO-betaling

Gennemsnitlig årlig betaling

	2008	2009	2010	2011	2012
Skolepenge	11.456	11.994	12.407	13.561	14.196
SFO-betaling	10.751	10.869	11.643	11.706	12.029
Børnehavebetaling	-	24.256	25.766	24.587	21.690

Antal ansatte personer ved DP-skoler under læreroverenskomsten og antal årsværk fordelt efter stilling

	2010		2011		2012	
	Antal ansatte	Antal årsværk	Antal ansatte	Antal årsværk	Antal ansatte	Antal årsværk
Intervallønnede	314	311	310	307	312	308
Lærere	3.418	3.138	3.481	3.178	3.478	3.193
Børnehaveklasseledere	179	153	188	163	191	164
Antal i alt	3.768	3.467	3.979	3.647	3.981	3.665

Opgjort pr. 30. april

Fakta om øvrige ansatte

	2010		2011		2012	
	Antal ansatte	Antal årsværk	Antal ansatte	Antal årsværk	Antal ansatte	Antal årsværk
SFO-ansatte	891	662	947	696	1.009	731
Børnehave ansatte	35	29	62	51	73	60
Administrativet ansatte	303	243	320	267	332	269
Antal pedeller/tekniske serviceassistenter	283	245	274	239	301	259
Rengøringsmedarbejdere	349	259	333	239	309	214
Køkkenmedarbejdere	75	56	79	61	80	60
Chauffører	7	3	7	3	7	4
Øvrige ansatte	12	9	112	35	133	51
Antal øvrige ansatte i alt	1.955	1.505	2.133	1.592	2.244	1.648

Årsløn pr. fuld årsværk Inkl. tillæg, ekskl. pension. (pr. 30. april 2012).

	Skolestørrelse		
	0-250 elever	251-451 elever	451 - elever og flere
Skoleledere på frie grundskoler	481.834	557.892	608.360
Skoleledere på DP skoler	536.231	593.607	619.992
Viceskoleledere på frie grundskoler	449.036	495.852	544.369
Viceskoleledere på DP skoler	477.673	517.063	552.490
Afdelingsledere på frie grundskoler	446.010	452.231	461.332
Afdelingsledere på DP skoler	469.387	456.525	463.599
Lærere på basisløn på frie grundskoler	372.996	384.202	389.212
Lærere på basisløn på DP skoler	380.869	388.101	386.845
Bh.kl.ledere på basisløn på frie grundskoler	346.228	349.618	353.479
Bh.kl.ledere på basisløn på DP skoler	350.306	353.432	349.861

Regnskabsanalyse 2011

Resultatopgørelse pr. årselev fordelt på skolestørrelse

	Antal årselever			
	150-250	250-350	350-450	450+
Antal skoler i kategori	112	25	25	27
Elevtal	21.675	7.157	10.234	15.679
SFO elevtal	7.074	2.220	3.330	4.673
Indtægter				
Statstilskud	43.203	42.075	40.640	40.643
Specialundervisning og øvrige SU-tilskud	2.203	2.853	964	1.268
Skolepenge, netto	11.368	12.246	12.026	12.632
Øvrige tilskud til skolen, herunder SFO betaling mv.	6.461	7.102	7.508	7.114
Andre indtægter	1.439	1.084	939	1.234
Indtægter i alt	64.674	65.359	62.077	62.890
Omkostninger				
Omkostninger vedr. undervisning				
Lønومkostninger, undervisning	37.194	38.231	35.124	36.143
Lønومkostninger, SFO og vippeordning	4.393	4.228	5.799	4.456
Øvrige undervisningsomkostninger	5.349	5.499	4.784	5.174
Øvrige omkostninger vedr. SFO og vippeordning	299	345	409	341
Omkostninger vedr. undervisning i alt	47.236	48.303	46.117	46.113
Omkostninger vedr. ejendomsdrift				
Lønومkostninger, ejendomsdrift	2.792	2.804	2.799	3.121
Øvrige ejendomsomkostninger	6.883	6.099	6.306	5.653
Omkostninger vedr. ejendomsdrift i alt	9.674	8.904	9.105	8.774
Kostafdelingsomkostninger	-197	132	135	145
Omkostninger vedr. administration				
Lønومkostninger, administration	2.035	1.879	1.803	1.912
Øvrige administrationsomkostninger	2.709	2.787	2.274	2.420
Omkostninger vedr. administration i alt	4.744	4.666	4.077	4.332
Driftsomkostninger i alt, grundskole	61.457	62.005	59.434	59.364
Driftsresultat i alt, grundskole	3.217	3.354	2.643	3.526
Finansielle poster				
Indtægter	181	173	148	193
Omkostninger	1.597	2.011	1.533	1.516
Finansielle poster i alt	-1.416	-1.838	-1.385	-1.323
Børnehave netto	-	-	-	-
Ekstraordinære poster i alt	213	-	-	-35
Årets resultat	2.014	1.516	1.258	2.167

Danmarks Privatskoleforenings resultatopgørelse 2011

	2011	Budget 2011 (t. kr. ej revideret)	2010
Kontingenter	6.988.703	6.800	6.593.728
Kurstilskud	-	-	-
Administrationshonorarer	182.000	-	200.000
Andre indtægter	-	-	30.478
Indtægter i alt	7.170.703	6.800	6.824.206
Bestyrelsesmøder	278.981	290	242.150
Andre udvalgsmøder	205.873	175	200.382
Årsmøde	210.993	130	147.499
Bestyrelsesudgifter samt årsmøde	695.847	595	590.031
Lønninger m.v.	4.214.159	4.150	4.208.419
Planlægning, instruktion og administration	-600.000	-600	-576.800
Lokaleomkostninger	550.485	600	545.971
Inventar og it	313.685	540	220.420
Informationsvirksomhed	341.658	125	189.911
Analyser og projekter	65.343	300	42.625
Møde- og rejseomk. ifm. interessevaretagelse	155.199	100	175.859
Andre administrationsomkostninger	652.627	600	656.146
Sekretariatet	5.693.156	5.815	5.462.550
DP-kurser, bestyrelsesmedlemmer	68.427	130	61.441
Andel af DP-FSL kursusvirksomhed	-33.793	-	29.723
Kurser	34.634	130	91.164
Bistand til skoler og forligsnævn	128.786	350	113.928
Advokat	90.000	100	51.250
Bistand til skoler	218.786	450	165.178
Udgifter	6.642.423	6.990	6.308.923
Ekstraordinære poster	516	-	-167.679
Renteindtægter og kursregulering	261.768	180	207.502
Årets resultat før skat	790.564	-10	555.106
Beregnet skat	-25.000	-	-
Årets resultat efter skat	765.564	-10	555.106

Danmarks Privatskoleforenings balance 2011

	2011	2010
Aktiver:		
Kapitalindestående		
Fælles kursusvirksomhed	742.771	708.978
Anlægsaktiver i alt	742.771	708.978
Omsætningsaktiver		
Forudbetalinger	82.888	87.182
Tilgodehavender	437.742	436.343
Værdipapirer	3.425.169	3.410.617
Likvide beholdninger	5.192.694	2.678.487
Omsætningsaktiver i alt	9.138.493	6.612.629
Aktiver i alt	9.881.264	7.321.607
Passiver		
Saldo primo	5.455.459	4.900.353
Årets resultat	765.564	555.106
Egenkapital	6.221.023	5.455.459
Gældsforpligtelser		
Beregnet skyldig skat	25.000	-
Kursusbevilling	-	-
Vikarportionsmidler	2.313.701	745.224
Lederpulje	1.331	21.161
Skyldig A-skat mv.	37.337	191.171
Feriepengeforpligtelse	492.438	442.032
Skyldige omkostninger	652.964	341.303
Deposita vedrørende lejemål	137.470	125.257
Gældsforpligtelser i alt	3.660.241	1.866.148
Passiver i alt	9.881.264	7.321.607

Danmarks Privatskoleforening budget 2013

(t. kr.)

	2013	2012 (ej revideret)	Årsregnskab 2011
Kontingenter	7.300	6.990	6.988
Administrationshonorar	115	110	182
Andre indtægter	15	15	-
Indtægter i alt	7.430	7.115	7.170
Bestyrelsesmøder	300	290	279
Andre udvalgsmøder	250	200	206
Årsmøde	200	150	211
Bestyrelsesudgifter samt årsmøde i alt	750	640	696
Lønninger mv.	4.730	4.300	4.214
Planlægning, instruktion og administration	-600	-600	-600
Lokaleomkostninger	625	600	550
Inventar og it	310	300	314
Informationsvirksomhed	180	150	342
Analyser og projekter	300	300	65
Møde- og rejseomk. ifm. interessevaretagelse	200	200	155
Andre administrationsomkostninger	725	715	653
Sekretariatet i alt	6.470	5.965	5.693
Kursusplanlægning af DP-kurser	-	-	-
DP-kurser	100	50	68
Andel af DP-FSL kursusvirksomhed	-	-	-34
Kurser i alt	100	50	34
Bistand til skoler, forligsnævn	150	150	129
Advokat	150	150	90
Bistand til skoler i alt	300	300	219
Udgifter i alt	7.620	6.955	6.642
Resultat før finansielle poster m.fl.	-190	160	528
Ekstraordinære omkostninger			-
Renteindtægter og kursregulering	200	180	262
Beregnet skat			-25
Årets resultat	10	340	765

Budgettet for 2013 omfatter tillige de forventede tildelinger og den budgetterede anvendelse af de tre kursuspuljer, som der er redegjort for på næste side.

Danmarks Privatskoleforening budget 2013

Bestyrelsens forslag til kontingent 2013

Almindeligt medlemsskab:

Grundbeløb pr. skole	kr. 9.750	(uændret)
Pr. elev til med 500 elever	kr. 131	(uændret)
Pr. elev over 500 elever	kr. 85	(uændret)

Særlige medlemmer (enkeltpersoner med interesse i foreningen): kr. 2.500

Kursuspuljer budget (t. kr.)

Vikarportionsmidler

	2013	2012 (rev.)*	Årsregnskab 2011
Saldo primo	2.419	2.314	745
Tilgang	1.690	1.680	3.267
Nettoomkostninger kurser	-300	-250	-29
Lederudd. og udd. ledere	-500	-350	-573
Netværk	-150	-100	-138
Mentorvirksomhed	-100	-	-77
Inklusion	-300	-	0
Pædagogisk udviklingsarbejde	-50	-50	-15
Studierejser	-60	-60	-79
Ekstern kursusplanlægning	-115	-115	-64
Kursusplanlægning PU og DP/FSL kursusudvalg	-50	-50	-51
Planlægning, instruktion og administration	-600	-600	-506
Administration	-	-	-165
Saldo ultimo	1.884	2.419	2.314

Lederpulje

	2013	2012 (rev.)*	Årsregnskab 2011
Saldo primo		1	21
Tilgang			-
Kurstilskud medlemmer		-1	-20
Saldo ultimo		-	1

Kursusbevillinger

	2013	2012 (rev.)*	Årsregnskab 2011
Saldo primo	-	-	-
Tilgang	420	405	397
Overført DP/FSL	-185	-179	-176
Nettoomkostninger kurser	-235	-226	-221
Saldo ultimo	-	-	-

*Revideret på baggrund af kendt ultimoosaldo for 2011.

DP/FSL 's Kursusvirksomheds resultatopgørelse for 2011

2011 Budget 2011 2010
(ej revideret)

Faglige kurser

Indbetalt af kursister		2.449.075		2.717.644
Opholdsomkostninger	-1.688.052			-2.034.599
Instruktøromkostninger	-621.172			-635.232
Kursuspl., diæter og kørsel m.m.	-18.314			-28.565
Undervisningsmaterialer	-25.240			-20.290
Programmer mv.	-	-2.352.778		-5.160
Resultat af faglige kurser		96.297	-	-6.202

Tilskud fra Undervisningsministeriet
Kursusadministration University College Syd

		358.604	360.000	351.228
		-	-	-17.000
Resultat før generelle omkostninger		454.901	360.000	328.026

Vederlag inkl. ATP mv.		260.951	270.000	266.311
Regulering, feriepengeforpligtelse		-894	3.000	4.252
Lønsumsafgift		13.861	14.000	14.420
Kontoromkostninger, kursusplanlægger		5.331	15.000	12.988
Sekretariatet		75.000	75.000	75.000
Kontoromkostninger, adm.		12.133	20.000	14.743
Fællesudvalgsmøder		2.487	2.500	572
Programmer		-	5.000	2.500
Instruktørmøder		3.508	5.000	2.535
Revision og regnskabsmæssig assistance		17.750	17.000	8.000
Diverse		9.167	5.000	500
Generelle omkostninger		399.294	431.500	401.821

Resultat før renter		55.607	-71.500	-73.795
----------------------------	--	---------------	----------------	----------------

Renteindtægter		11.979	15.000	14.349
Årets resultat		67.586	-56.500	-59.446

DP/FSL 's Kursusvirksomheds balance 2011

	2011	2010
Aktiver		
Indestående, bank	1.695.620	1.561.374
ErhvervsGiro	45.422	17.722
Tilgodehavende	3.301	601
Aktiver i alt	1.744.343	1.579.697
Passiver		
FSL		
Saldo primo	708.978	738.701
Andel af årets resultat	33.793	-29.723
Danmarks Privatskoleforening		
Saldo primo	708.978	738.701
Andel af årets resultat	33.793	-29.723
Egenkapital	1.485.542	1.417.956
Gældsforpligtelser		
Skyldig A-skat og AM-bidrag	23.567	25.451
Skyldig ATP	270	270
Skyldigt revisionshonorar	13.000	7.750
Forudbetalt kursusafgift	52.100	9.800
Diverse kreditorer	135.643	83.355
Feriepengeforpligtigelser	34.221	35.115
Gældsforpligtelser i alt	258.801	161.741
Passiver i alt	1.744.343	1.579.697

Danmarks Privatskoleforening

Ny Kongensgade 10, 1.
1472 København K

Telefon 33 30 79 30

info@privatskoleforening.dk
www.privatskoleforeningen.dk